

større Sandsynlighed for en vis Fasthed i Lovens Bestemmelser end den Form, hvori Bestemmelsen nu foreligger, og hvad Hensigtsmæssigheden af den brugte Form angaaer, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke lover mig noget Udbytte med Hensyn til Besparelser af denne Revision eller Fornyelse af Loven, da det ligger aldeles i Sagens og i den menneskelige Natur overhovedet, at jo mere der gives Haab om og Udset til Forandringer, jo lettere vilde større Forandringer opstaae; det er Noget, man slet ikke kan undre sig over, men det er ialtfald Noget, som Loven ikke selv bør bidrage til at fremkalde.

**Justitsministeren:** Jeg kan ganske sætte mig ind i den Betragtning, der bragte den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) til at anfæe det for mindre ønskeligt, strengt at gennemføre den Grundsætning, der i Loven er bleven fulgt som Grundlag for Bestemmelsen af Contoirholdsudgifterne. Han foretrak at gaae den af ham paapegede Vej, hvorefter man ikke saaledes skulde gøre Fastsettelsen afhængig af det Hensyn, at vedkommende Embedsmand accurat skulde have, hvad han behøvede til sine Contoirudgifter, men at man snarere skulde gøre en rundeligere Ansættelse uden at bekymre sig om, at han muligens derved kunde gøre sig en Fordeel. Jeg vilde imidlertid anfæe det for meget betænkeligt at forlade den Vej, der er fulgt i Regjeringsudkastet. Er der enkelte Tilfælde, hvor det vilde blive passende og heldigt, vilde der vist derimod være mange Tilfælde, hvor man vilde faae at see Ulemper udvikle sig deraf, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand i sit Foredrag selv antydede, at der kunde opstaae saadanne Ulemper. Han fremhævede som en Betænkelighed med Revisionen af Loven, at man netop derved muligens kunde komme til at bevirke, at Contoirudgifterne stige. Holdes man sig imidlertid til Lovens Grundsætning og den i Overensstemmelse dermed givne Forfrist om, at der inden Udgangen af hvert Finantsaar skal meddeles specificerede Oplysninger, vil man, troer jeg, til enhver Tid have en særdeles god Maalestok for, hvor meget der skal tillægges Vedkommende, medens derimod en saadan mere løs Ansættelse efter Skjøn vil

vanfæelliggjøre Fastsettelsen af det, der egentlig skulde bestemmes. Den samme ærede Rigsdagsmand nærede Tvivl, om der vilde kunne opnaaes Noget ved at træffe en saadan Foranstaltning, som jeg under Forhandlingerne i det andet Thing hittede mig om vilde være hensigtsmæssigt at træffe, nemlig til, at Contoirbetjentene ikke ubetinget skulde kunne give sig af med Forretninger, der ikke vedkom Contoiret, og at der i alt Fald maatte see en Indskrænkning med Hensyn til de Forretninger, hvormed de kunde befatte sig. Det er klart, at der ikke kan være Spørgsmaal om at rette Forbud i saa Henseende til Contoirbetjentene, men hvad man har Ret til ad administrativt Veie at gøre, er at paalægge og indskræpe Embedsmændene, at de ikke maa tilstede Contoirbetjentene at gøre det; jeg tvivler ikke om, at et Paalæg i denne Henseende vil bære gode Frugter, og jeg troer ikke, der vil høre Meget til med Fasthed at gennemføre Overholdelsen. Hvad de Forhandlinger angaaer, der have fundet Sted her i Thinget med Hensyn til Slutningsparagraffen, saaledes som den er vedtagen i det andet Thing, skal jeg bemærke, at fastholdes i Loven en saadan Slutningsbestemmelse, er der ganske vist, som det blev hittede af en æret Landstingsmand, stærk Opfordring for Justitsministeren til, til den Tid at sørge for, at der betimeligt foreligger et Lovforslag, men jeg skal dog tillige tillade mig at bemærke, at jeg i det andet Thing erklærede mig imod og stemte imod den Slutningsparagraff, som blev antaget (Brock: Hør!). Jeg skal navnlig iblandt mine Grunde herfor fremhæve den, at der vil ialtfald formelt kunne komme en Periode, hvori man ikke havde nogen gylbig Lovbestemmelse med Hensyn til Ordningen af Contoirholdsgodtgjørelsen. Derimod stemte jeg for en Paragraph, som skulde gaae ud paa, at en Revision skulde finde Sted af de i Loven fastsatte Vederlag for Contoirudgifter inden Udløbet af den omhandlede Periode.

Da ikke Flere begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.